

Mojím protihráčom bol kupec stredného veku menom Brom Baltus. V hostinci U Mílkveho kanárika sa zastavil v nádeji, že si užije dámsku spoločnosť a zahrá si partičku Medzisvetov, než sa so svojím tovarom – plným vozom jablák, syrov a kvalitných vín – vydá na posledný úsek obchodnej cesty. Mal však smolu, že sa posadil práve za môj kartový stolík. Keď s ním skončím, bude rád, ak mu zvýši zopár drobných na cestu domov k nešťastnej manželke. Určite si nebude môcť dovoliť drahocennú hodinu času niektorej z kanáričiek. Nerada by som dievčatám kazila kšefty, no súdiac podľa odporného zápachu jeho tela im určite nebude prekážať, keď Broma pošlem kadeľahšie.

Naklonil sa dopredu a vyložil predposlednú kartu. Samolúbo sa uškrnul, vyceril preriedený rad zubov zažltnutých od tabaku. „Smutný Tom,“ vyhlásil a posunul kartu pred o mňa. „Tak, slečinka, zvýš stávkou alebo sa vzdaj.“

Zachmúrene som sa pozrela na obrázok sklúčeného mladíka: pod očami mal tmavé kruhy a v ruke držal zvädnutú sedmokrásku so štyrmi ovisnutými lupienkami. Na muža, ktorý si pred piatimi minútami pri zapalovaní fajky nechtiac oškvrkol fúzy, to bol prekvapivo bystrý ťah. Už som do stávky vložila všetko, čo som plánovala – dvanásť zlatiek, ktoré som zarobila za dva mesiace

opatrného hrania –, lenže ak nezvýšim bank, Smutného Toma sa mi nepodarí rozveseliť a prídem o všetky peniaze aj o voz plný tovaru.

S nepatrným zaváhaním som siahla do vrecka a vybrala z neho poslednú hodnotnú vec, ktorú som vlastnila: vzácny prsteň s čistobielym, dokonale vybrúseným drahokamom. Už celé mesiace som si ho nenavliekla na prst, ale z nejakého dôvodu som ho nedokázala odložiť do šperkovnice a ustavične som ho nosila pri sebe. Dokonca aj teraz, keď som ho položila na kartový stolík a v žiare sviečok sa zatrblietal tisíckami dúhových odleskov, mi zovrelo srdce pri predstave, že ho stratím. Mala som však isté plány, drahé plány, a Bromov tovar by mi pomohol pokryť značnú časť nákladov.

„Prsteň z dielne najslávnejších achlevanských klenotníkov,“ vysvetlila som. „Luneocit, zručne opracovaný a umelecky precízne zasadený.“

„A prečo si myslíš, že má nejakú cenu?“

„Patril zosnulej kráľovnej Irene de Achlevovej,“ odvetila som. „Sú na ňom vyryté jej iniciály a pečať rodu de Achlevovcov.“ Spojila som prsty do striešky, posunula sa mierne dopredu a sebaisto som naklonila hlavu. Oči mi stále zakrývala tmavá kapučňa. „Predstav si, čo by za taký suvenír zaplatili urodzené dámy na kráľovskom dvore v Syricu.“

Bromovi sa rozžiarili oči. Veľmi dobre vedel, akú sumu by mu prsteň vyniesol. Po relikviách padlej dynastie de Achlevovcov bol medzi spoločenskou smotánkou v renaltskom hlavnom meste obrovský dopyt. A ak prsteň naozaj patril poslednej kráľovnej, mal minimálne dvakrát vyššiu hodnotu než hŕba zlatiek na stole. Pokojne som poznamenala: „Smutný Tom je už určite veselší, čo povieš?“

„Nepochybne,“ zašklabil sa. „Prijímam stávkú. Pokračuj v hre, slečinka.“

Slečinka.

Keby taký klenot vložil do stávky muž, okamžite by vzbudil podozrenie. Hlupák Brom by sa zamyslel: *Čo má za lubom, keď ponúka takú cennosť?* No keďže som žena, a navyše mladá, môj ťah považoval za znamenie, že ma má v hrsti. Že ma zahnal do kúta a ja som v zúfalej snahe udržať sa v hre nerozvážne vyložila posledný tromf.

Čo mi to vravievala Delphinia? *Pamätaj, že nehráš s kartami – hráš s protihráčom.*

Od finále nás delili ešte dva ťahy, ale už som vedela, že Bromu porazím.

Nechala som ho opájať sa klamnou sebaistotou a vyložila som Vyfinteného kováča s hustou hnedou bradou, ktorý v nabranej spodničke nadšene udieral na nákovu. Môj súper zareagoval presne tak, ako som predpokladala: kartu rovnováhy mylne pokladal za kartu rozvratu a navrch hodil Láskychtivú lady. S úškrnom sa oprel na stoličke. Bol presvedčený, že si práve zaisťoval víťazstvo.

„Láskychtivá lady posielala kováča do vyhne,“ zvolal. „Nastal čas platiť.“

„Nie tak rýchlo,“ namietla som. „Kováč je samotár. Nepotrebuje spoločnosť Láskychtivej lady.“ Jemne som sa pousmiala. „Takže idem ešte raz.“

S pomalým teatrálnym gestom som obrátila poslednú kartu a pri pohľade na Bromov meniaci sa výraz som pocítila oveľa hlbšie zadostučinenie, než by sa patrilo. Len čo si uvedomil, čo som urobila, jeho počiatočný nezáujem vystriedalo prekvapenie, potom rozčarovanie a napokon zdesenie.

Zo starého dreveného stolíka naňho uprene hľadela Kráľovná dvoch tvári.

Karta znázorňovala dve verzie tej istej ženy. Prvá, na svetlom pozadí, mala vlasy čierne ako uhoľ, druhá, na tmavom pozadí, mala vlasy biele ako sneh. Obidve zaujímali rovnaký postoj, akoby čiara, ktorá ich od seba oddeľovala a zároveň pretínala kartu vo dvoje, bola zrkadlom. Samotná karta naozaj pôsobila ako zrkadlo: odrážala na hráča jeho vlastné ťahy. Kým ja som po celý čas používala karty rovnováhy, Brom vyhadzoval jednu kartu rozvratu za druhou, a tým v podstate zničil sám seba.

Z kôpky zlatiek som vzala Irenin prsteň, chvíľu som ho nostalgicky prevracala v prstoch, a potom som ho strčila naspäť do vrečka. „Tak teda,“ spustila som strohým obchodníckym tónom, „kde si môžem vyzdvihnúť výhru?“

Zatiaľ čo sa Brom išiel na mňa sťažovať hostinskému Hicksovi, ja som zamierila do svojej izbičky na poschodí, aby som si odložila peňažnú časť výhry. Moja izba sa dala veľkosťou prirovnať k šatníku (najmä v porovnaní s honosnými spálňami kanáričiek na opačnom konci chodby), ale mala veľké okno s výhľadom na hlavný vchod do hostinca a na rozľahlé trávnaté pahorky renaltského vidieka. V prílišnom tichu a tme ma občas prepadávali záchvaty paniky, preto mi svetlá izba a neprestajný ruch hostinca celkom vyhovovali.

Kanáričky nechápali, prečo sa tak zanovito držím tej svojej izbičky, keď som si vďaka výhram z Medzisvetov mohla dovoliť niečo väčšie, ale ony si o mňa vždy robili prehnané starosti. Boli srdečné a vlúdne, a hoci som sa ich spočiatku hanbila, rýchlo sme sa spriatelili. Naučili ma šikovné kartové stratégie a niekedy

mi počas hry nenápadne naznačovali, čo má súper v ruke. Ak mi ich náznaky obzvlášť pomohli, odmenila som ich hrstkou zlatiek. Pri narodení dostala každá z nich od rodičov nejaké meno, ale keď prišli pracovať do Mílkveho kanárika, vybrali si nové. Tu sme ich poznali ako Lorelai, Rafaellu, Delphiniu a Jessamine. Boli to mená, ktoré v sebe niesli iskru luxusu a vzrušenia. Keď ich človek vymenoval plynulo za sebou, mal pocit, akoby medzi prstami presýpal ligotavé pestrofarebné diamanty.

Hostinec U Mílkveho kanárika stál na križovatke štyroch najodľahlejších renaltských provincií a ustavične v ňom prebiehali obchody, zákonné aj nezákonné. Schádzali sa v ňom poctiví kupci, ale aj hrdlorezi a podvodníci. Nachádzal sa dosť ďaleko od Syricu, takže sa ho úradníci z hlavného mesta neunúvali kontrolovať, no zároveň bol v strede kráľovstva, takže naň natrafila väčšina obchodníkov a cestovateľov, ktorí prechádzali z jedného konca Renaltu na druhý. V hostinci ste mohli byť kýmkoľvek – vašu identitu nikto nespochybňoval a vlastne na nej nikomu ani nezáležalo. Aj keď kanáričky vedeli, kto som, nikdy sa ku mne nesprávali inak.

Cestou na poschodie som stretla Delphiniu, ktorá práve schádzala dolu v sprievode zákazníka. „Dobrý večer, Delphinia, otec Cesare,“ pozdravila som ich, keď sme sa míňali.

„Si nejaká veselá,“ poznamenala Delphinia. „Prežila si príjemný večer?“

„Veru áno,“ prikývla som. „S Kráľovnou dvoch tvári si mala úplnú pravdu. Brom Baltus vôbec nečakal, že ju vytiahnem.“

Delphinii pohasol úsmev. „Aurelia, pred tým mužom sa maj na pozore. Je nebezpečný a zlý. Nezahrávaj sa s ním.“

„Samozrejme, cíti sa ukriždený, ale Hicks ho čochvíľa vyhodí,“ uistila som ju.

Crystal Smith
Zväzky mágie II - Sladkobôľ

Prvé slovenské vydanie
Vydalo vydavateľstvo CooBoo v Bratislave v roku 2022
v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o., so sídlom
Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika.

Číslo publikácie 2 530
Zodpovedná redaktorka Eva Piarová
Technická redaktorka Lucia Jurkovičová

Z anglického originálu *Crystal Smith: Greythorne*,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Delacorte Press,
New York 2020,
preložila Veronika Lašová.
Jazyková redakcia Zuzana Šmatláková
Sadzba GDTP studio Albatros Media, Lenka Hilburgerová
Tlač

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú odporúčanú
spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:
www.albatrosmedia.sk
eshop@albatrosmedia.sk
tel.: 02/4445 2046

ALBATROS MEDIA